

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lutego 2017 r.

Referendarz sądowy w Sądzie Okręgowym w Warszawie

Wydział XXIV Cywilny: Ewa Wójtowicz-Koltun (del.)

po rozpoznaniu w dniu 10 lutego 2017 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa K. R.

przeciwko Skarbowi Państwa – Dyrektorowi Aresztu Śledczego Warszawa-Służewiec j

o zadośćuczynienie

w przedmiocie wniosku powoda o zwolnienie od kosztów sądowych

postanawia:

1. zwolnić powoda od kosztów sądowych w części - od opłaty od pozwu;
2. w pozostałej części oddalić wniosek.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2016.623j.t), zwolnienia od kosztów sądowych może domagać się osoba fizyczna, jeżeli złoży oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. Oświadczenie powinno obejmować szczegółowe dane o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania takiej osoby. Od Referendarza sądowego (art. 118 w/w ustawy) natomiast zależy uznanie takiego oświadczenia za dostateczne do zwolnienia od kosztów sądowych w całości lub w części.

Jak wynika z oświadczenia i przedstawionych dokumentów, powód odbywa karę pozbawienia wolności. Powód nie posiada żadnego majątku ani dochodów (k.13-16). Nie jest zatrudniony w zakładzie karnym, w którym przebywa, podczas pobytu w zakładzie karnym wpływów finansowych z zewnątrz nie otrzymywał, środki finansowe do dyspozycji powoda na dzień 07.11.2016 r. wynosiły 0,81 zł (k. 5).

Opłata od pozwu ustalona została na kwotę 8.750 zł (k.8).

Podnieść należy, iż jakkolwiek zasadą procesu cywilnego jest odpłatność, to w przedmiotowej sprawie, zasadnym jest częściowe zwolnienie powoda od kosztów sądowych – aktualnie nie jest on bowiem w stanie uiścić nawet części wymaganej na obecnym etapie postępowania, opłaty od pozwu, dlatego też, należało zwolnić go od tej opłaty w całości.

Z uwagi jednak na to, że aktualne koszty sądowe w niniejszej sprawie sprowadzają się do opłaty od pozwu, sytuację finansową powoda należało odnieść wyłącznie do tej opłaty. Potrzeba orzekania w przedmiocie obowiązku uiszczania ewentualnych dalszych kosztów sądowych zajdzie zaś dopiero w chwili skonkretyzowania się takiego obowiązku, kiedy to możliwe będzie odniesienie

sytuacji materialnej powoda - która może ulec zmianie np. w razie podjęcia pracy przez powoda- do wysokości opłaty czy wydatku.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Z/ (...).